ΝΥΧΤΑ ΘΑΝΑΤΟ

1. Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Δὲν εἶ-σαι σὺ τὸ αἷ-μα τῆς φω-τιᾶς. Ἐ σὺ π'ά-νοι-χεις τὴν πλη-γή μὲ
Δὲν εἶ-σαι σὺ αὐ-τοῦ-πο μέ κρα-τᾶ. μὲ δυὸ μα-χαί-ρια στὴν ψυ-χή
το-μα χαί-ρι τὴν αὐ-γή ὁ ποι-η-τὴς ἔ-ναι πα-ρά δυ-ρά-νοι-χτό στὴν ἐ-ρῆ-μη
Κλέ-χει σκύ-ψω μὴ τὸ-πῶ ἐ-γώ ὁ ποι-η-τὴς φο-ράει-τὸν ἥ-λιο στὴ μα-γιά Κλέ-ψη κει-
σὶ-α τῶν κα-ρῶν κλέ-χει τὴ μυ-ρω-μέ-νε κρῶν Μι-
Χώ-ρια κα-θε νύ-χτα δυ-σε-ύ-ρε-τη
λάει τὴ γλῶσ-σα τῶ-θε ὄ-με τὴ φω-νή τῶ-κε ραν νοῦ Μι-λάει τὴ γλῶσ-σα τῶ-θε
ὄ-κλέ-χει τα μά-τια τῶ-πανθ τῶ.

26. V. 68
ΘΡΑΧΑΤΙ

ΝΥΧΤΑ ΘΑΝΑΤΟ

2. ΝΥΧΤΑ ΤΟ ΡΟΔΙΑ

Κα-πο τε θάρ-θε νέ πρω-ί-ι. Κι ὁ μαν-ρος κά-βας τά
Βα-λέ-γα-τα τα κι χευ σά κα-ι ντύ σου στό μέ τά
Μ'ἀν-σά-νει νύ-χτα τῶ φο-νιά κα-ι νύ χτα τῶ. Ζα βά-

ρης Κλάν εἶν' ὁ κούρ-νια-χτη πο-λύς τὰ σύν νέ φο-νά πα-ρεις Κλάν ζη-νὸ
χι κλάν τα νει ὦ-λιος θα ντρα-πεῖ καὶ τὸ κα-κὸ θά τα-χει Κλάν ζη νου
τῶ-σαν Σα χτυ-λί δι τό-νο-μα Σῶ σε το τῶ θα να-τῶ-σου θα χτυ

Κάρ-νιαχ τοι πο-λύς τὸ σύν νέ φο νά πα- ρεις
ὴ-λιος θα ντρα-πεῖ καὶ τὸ κα-κὸ θά τα- χει
τί δι τό νο-μα σῶ σε το τῶ- θα να- τῶ

31. V. 68.
ΘΡΑΧΑΤΙ

COPIE MUSICALE, 9 rue Foyatier, Paris 18e